

РОЗВИТОК СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ В УКРАЇНІ ПІСЛЯ РЕВОЛЮЦІЇ ГІДНОСТІ

Костенко Н. І., Вітюк О. О. Розвиток соціальної роботи в Україні після Революції Гідності. У статті аналізується розвиток соціальної роботи в Україні після Революції Гідності, яка відбулась у Києві в період з 21 листопада 2013 р. по 22 лютого 2014 р.

Висвітлено законодавчі зміни у державній соціальній політиці, які стосуються соціального захисту населення, реформування пенсійного забезпечення, допомоги інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам, волонтерського руху в Україні.

Автори звернули увагу на зміни у державному пенсійному забезпеченні, зокрема, на призначення, перерахунок і виплати пенсій, надання соціальних послуг з коштів пенсійного фонду, що формуються за рахунок страхових внесків роботодавців, бюджетних та інших джерел, а також, регулюють порядок формування Накопичувального пенсійного фонду та фінансування оплати договорів страхування довічних пенсій або одноразових виплат застрахованим особам та членам їхніх сімей.

Окремо показано порядок надання державної соціальної допомоги інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам, з'ясовано механізм її отримання і терміни призначення.

Проаналізовано порядок надання та особливості призначення щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції (АТО), для покриття витрат на проживання, у тому числі, на оплату житлово-комунальних послуг.

Охарактеризовано специфіку призначення одноразової грошової допомоги учасникам антитерористичної операції на Сході України: військовослужбовцям, військовозобов'язаним або резервістам, призваним на навчальні та спеціальні збори; членам сімей, батькам та утриманцям загиблого, особам, звільненим з військової служби.

Ключові слова: Революція Гідності, волонтерство, державне пенсійне забезпечення, державна допомога інвалідам, адресна допомога, соціальний захист населення, соціальне страхування, соціальна політика.

Костенко Н. И., Витюк А. О. Развитие социальной работы в Украине после Революции Достоинства. В статье анализируется

развитие социальной работы в Украине после Революции Достоинства, которая состоялась в Киеве в период с 21 ноября 2013 г. по 22 февраля 2014 г.

Освещены законодательные изменения в государственной социальной политике, касающихся социальной защиты населения, реформирование пенсионного обеспечения, помощи инвалидам с детства и детям-инвалидам, волонтерского движения в Украине.

Авторы обратили внимание на изменения в государственном пенсионном обеспечении, в частности, назначение, перерасчет и выплаты пенсий, предоставления социальных услуг из средств пенсионного фонда, формируются за счет страховых взносов работодателей, бюджетных и других источников, а также регулируют порядок формирования Накопительного пенсионного фонда и финансирование оплаты договоров страхования пожизненных пенсий или единовременных выплат застрахованным лицам и членам их семей.

Отдельно показано порядок предоставления государственной социальной помощи инвалидам с детства и детям-инвалидам, выяснен механизм ее получения и сроки назначения.

Проанализирован порядок предоставления и особенности назначения ежемесячной адресной помощи лицам, которые перемещаются с временно оккупированной территории Украины и районов проведения антитеррористической операции (АТО), для покрытия расходов на проживание, в том числе, на оплату жилищно-коммунальных услуг.

Охарактеризовано специфику назначения единовременной денежной помощи участникам антитеррористической операции на Востоке Украины: военнослужащим, военнообязанным или резервистам, призванным на учебные и специальные сборы; членам семей, родителям и иждивенцам погибшего, лицам, уволенным с военной службы.

Ключевые слова: Революция Достоинства, волонтерство, государственное пенсионное обеспечение, государственная помощь инвалидам, адресная помощь, социальная защита населения, социальное страхование, социальная политика.

Постановка проблеми. Революція Гідності стала складовою частиною національної свідомості кожного жителя нашої держави. Події, що відбулись на Майдані Незалежності у Києві, в період з 21 листопада 2013 р. по 22 лютого 2014 р. стали визначальними для України та українців. Відбулись зміни майже в усіх ланках суспільства. Однак, чи можна віднести події дворічної давнини до однієї із категорій соціальної революції?

Сьогодні Україна переживає не кращі часи в національній історії,

що виявляється у багатьох аспектах суспільного життя, зокрема, політичному, економічному, правовому, соціальному та світоглядному. Революція гідності прискорила процес самоідентифікації свідомості кожного українця. Неоголошена війна на Сході країни знесило державний організм і на сьогодні не виявлені мобілізаційні життєдайні резерви громадянського суспільства. Все це стало викликом для нас, як свідомих жителів нашої країни, стосовно збереження державності та національної ідентичності.

Поняття «гідність» можна визначити як прояв свідомості моральної, яка є складовою частиною суспільної свідомості, що в свою чергу відображає людське відображення дійсності. Гідність виявилась в особливому моральному відношенні людини до самої себе і ставлення до неї з боку суспільства, у якому, як відомо, визначається цінність особистості.

Революція Гідності головним завданням визначила втілення в життя сподівань багатьох українців на краще життя у всіх сферах суспільного життя, зокрема, реалізацію справжньої, а не фейкової, державної соціальної політики.

Аналіз останніх досліджень. Дослідженням реалізації соціальної роботи займається чимало науковців та дослідників. Зокрема, дослідженням питань соціального захисту та забезпечення присвячені праці Болотіної Н. Б. [1], Пивоварської К. Б. [9], Устинова С. О. [18], Шульги Н. В. [20]. Питанням історичного становлення інституту соціального захисту населення належать праці Севрюкова Д. Г. [16] та Товстопят Л. М. [17]. Важливою працею до вивчення означеної проблематики є матеріали «круглого столу», який було проведено 20 лютого 2015 р. на історичному факультеті Кам'янець-Подільського національного університету ім. І. Огієнка [10]. Однак, багатоаспектність досліджуваного питання потребує подальшого детального вивчення.

Формулювання мети статті. Метою запропонованої статті є висвітлення та аналіз основних форм, видів та законодавчих змін у соціальній роботі в Україні після Революції Гідності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Кожна людина, як член суспільства, має право на соціальне забезпечення і на здійснення необхідних для підтримки її гідності і для вільного розвитку її особистості прав в економічній, соціальній і культурній галузях через посередництво національних зусиль і міжнародної співпраці та відповідно до структури і ресурсів кожної держави [2].

Одним із завдань української Революції Гідності, безумовно, є вироблення загальноукраїнського діалогу як способу порозуміння між Сходом і Заходом країни, так активно та цілеспрямовано роз'єднаних у попередні роки деякими політичними силами як усередині країни, так і ззовні. Для ефективного протікання процесу такого об'єднання доцільно

створити серйозну теоретичну та практичну базу для налагодження діалогу, подолання внутрішньоукраїнських суперечностей, збереження цілісності України [19, с. 122].

Постановою Кабінету Міністрів України від 28.03.2014 р. № 76 «Про соціальний захист членів сімей осіб, смерть яких пов'язана з участю в масових акціях громадського протесту, що відбулися у період з 21 листопада 2013 року по 21 лютого 2014 року» [11] призначено одноразову грошову допомогу рідним загиблих у стократному розмірі прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб на час виплати цієї суми. Доплата до пенсії у зв'язку із втратою годувальника здійснюється непрацездатним членам сімей, які перебували на утриманні в осіб, смерть яких пов'язана з участю в масових акціях громадського протесту, а також працівників правоохоронних органів і військовослужбовців, смерть яких пов'язана з участю в зазначених акціях.

Комплексом економічних, соціальних та правових заходів і сукупністю інститутів, що забезпечують усім громадянам країни більш-менш рівні можливості для підтримання певного рівня життя, є соціальний захист населення.

Система соціального захисту населення охоплює три суб'єкти: державу та її соціальні інститути, юридичних осіб і громадян. Частина її заходів стосується усіх членів суспільства, а решта – адресована окремим соціальним групам. Перша група заходів стосується забезпечення можливості для кожної особистості адекватного застосування своїх здібностей і отримання доходу, визначення офіційного прожиткового мінімуму, захисту інтересів споживачів, індексації доходів, друга – окремих груп населення, зокрема безробітних, пенсіонерів, інвалідів, ветеранів праці та військової служби, сімей з дітьми, дітей-сиріт, вимушених переселенців і біженців, учасників АТО [19, с. 123].

Благодійні організації та волонтери щотижня збирають і витрачають мільйони гривень на підтримку родин загиблих, поранених, біженців, нагальних потреб армії. При цьому величезні суми з благодійних коштів ідуть у бюджет держави. Президент України Петро Порошенко підписав закон № 1668-VII «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо деяких питань оподаткування благодійної допомоги» [3] щодо звільнення благодійної допомоги для потреб українських силовиків, котрі працюють у зоні АТО від податків. Закон визначає, що суми коштів, отриманих благодійниками – фізичними особами (які внесені до Реєстру волонтерів антитерористичної операції) на банківські рахунки для надання благодійної допомоги на користь АТО, до загального місячного чи річного оподаткованого доходу платника податку на доходи фізичних осіб не входять.

Відповідно до статті 46 Конституції України «Громадяни мають право на соціальний захист» [8], що включає право на забезпечення їх у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати

годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також, у старості та інших випадках передбачених законом. Це право гарантується загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням за рахунок страхових внесків громадян, підприємств, установ та організацій, а також бюджетних та інших джерел соціального забезпечення, створенням мережі державних, комунальних, приватних закладів для догляду за непрацездатними.

Пенсії, інші види соціальних виплат та допомоги, що є основним джерелом існування, мають забезпечувати рівень життя не нижчий від прожиткового мінімуму встановленого законом. Закони України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» [4] та «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи» [5] розроблені відповідно до Конституції й визначають принципи, засади і механізми функціонування системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування, призначення, перерахунку і виплати пенсій, надання соціальних послуг з коштів пенсійного фонду, що формуються за рахунок страхових внесків роботодавців, бюджетних та інших джерел, а також регулюють порядок формування Накопичувального пенсійного фонду та фінансування оплати договорів страхування довічних пенсій або одноразових виплат застрахованим особам та членам їхніх сімей.

Допомога призначається і виплачується у грошовій формі малозабезпеченим сім'ям, які постійно проживають на території України, мають середньомісячний сукупний дохід, нижчий від прожиткового мінімуму для сім'ї. Малозабезпеченою є та сім'я, яка з поважних або незалежних від неї причин має середньомісячний сукупний дохід, нижчий від прожиткового мінімуму для сім'ї.

Право сім'ї на цю допомогу залежить не лише від доходів, але і від її майнового стану, зайнятості працездатних членів сім'ї та інших факторів. Ця допомога призначається відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» [6] та Постанови Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2003 р. № 250 «Про затвердження Порядку призначення і виплати державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям» [12]. Розмір допомоги – це різниця між рівнем забезпечення прожиткового мінімуму для сім'ї (встановлюється щорічно Законом України «Про державний бюджет») та її середньомісячним сукупним доходом, але не може бути більшим, ніж 75 % від рівня забезпечення прожиткового мінімуму для сім'ї.

Розмір соціальної допомоги визначається з урахуванням рівня забезпечення прожиткового мінімуму, причому для різних категорій осіб він щорічно визначається Законом України «Про державний бюджет» (на відповідний рік). Крім того, для кожної дитини (крім дитини-інваліда), яка входить до складу малозабезпеченої сім'ї, рівень забезпечення прожиткового мінімуму збільшується на 10 %, а для кожної дитини-інваліда чи тієї, яка утримується матір'ю (батьком, усиновителем), або тієї

у якої один чи обоє батьків є інвалідами I або II групи, – на 20 %. Для громадян, які отримали статус особи, котра проживає і працює (навчається) на території населеного пункту, якому надано статус гірського, рівень забезпечення прожиткового мінімуму збільшується на 20%.

Розмір допомоги малозабезпеченим сім'ям збільшується на кожну дитину віком від 3 до 13 років у 2011 р. на 60 грн., у 2012 – на 120, у 2013 – на 180, у 2014 – на 250 грн., а на кожну дитину віком від 13 до 18 років збільшується у 2011 р. на 100 грн., у 2012 – на 230, у 2013 – на 360, у 2014 – на 500 грн. [19, с. 127].

Законом України «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам» [7] визначено право цієї групи дітей на матеріальне забезпечення, а саме отримання щомісячної грошової допомоги, розмір якої встановлюється у відсотках до прожиткового мінімуму осіб, які втратили працездатність. Державна соціальна допомога надається інвалідам з дитинства і дітям-інвалідам віком до 18 років. За допомогою має звернутися один із батьків, усиновитель, опікун або піклувальник, який доглядає за дитиною-інвалідом вказаного віку, отримує допомогу і який не працює, не навчає (крім заочної форми), не проходить службу, не займає виборної посади і фактично здійснює догляд за дитиною-інвалідом. Надбавка на догляд за дитиною-інвалідом віком до 18 років також призначається одному з батьків, усиновителів, опікуну, піклувальнику, які перебувають у відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, у відпустці у зв'язку з вагітністю та пологами, у відпустці без збереження заробітної плати, у разі якщо дитина-інвалід потребує домашнього догляду. Одинокій матері (одинокому батьку) надбавка на догляд за дитиною-інвалідом призначається незалежно від факту роботи, навчання, служби.

Для отримання допомоги потрібно звернутися до відділу соціального захисту населення за місцем проживання (реєстрації). Державна соціальна допомога призначається у таких розмірах: інвалідам з дитинства I групи – 100% прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність; II групи – 80%, III групи – 60%, на дітей-інвалідів віком до 18 років – 70% вищевказаного прожиткового мінімуму [19, с. 128].

Кабмін затвердив Порядок надання щомісячної адресної допомоги особам, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення антитерористичної операції (АТО), для покриття витрат на проживання, у тому числі, на оплату житлово-комунальних послуг [13]. Розраховувати на державну допомогу можуть усі особи, які переміщуються з тимчасово окупованої території України та районів проведення АТО і перебувають на обліку в структурних підрозділах з питань соціального захисту населення районних райдержадміністрацій або виконкомів міських рад. Тому, якщо у складі сім'ї, якій буде призначено грошову допомогу, є особи працездатного віку, які протягом

двох місяців з дня призначення виплати допомоги не працевлаштувалися, в тому числі за сприянням державної служби зайнятості, або перебувають у трудових відносинах з роботодавцями на тимчасово окупованій території України чи в районах проведення АТО, але фактично не працюють, розмір допомоги для них на наступні два місяці зменшується на 50 %, а далі загалом припиняється. Виплата допомоги здійснюватиметься уповноваженому представнику сім'ї шляхом зарахування коштів на банківський рахунок.

Одноразова грошова допомога виплачується відповідно до Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» у порядку, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2013 р. № 975 «Про затвердження Порядку призначення і виплати одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів, які призвані на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві» [14]. Одноразова допомога оформлюється та виплачується: а) членам сімей, батькам та утриманцям загиблого, особам, звільненим з військової служби – через обласні військові комісаріати; б) військовослужбовцям, військовозобов'язаним або резервістам, призваним на навчальні та спеціальні збори – через військові частини, у яких вони проходять службу або збори.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Особливістю соціальної роботи в Україні після Революції Гідності продовжує залишатись невизначеність її теоретико-методологічних меж. Зокрема, мова йде про співвідношення соціальної роботи та соціальної педагогіки; про визначення та взаємозв'язки понять соціального захисту, соціального забезпечення та соціальної допомоги; про визначення пріоритетної моделі соціальної роботи. На сьогодні соціальна робота як наука та професія в Україні перебуває у стадії формування, регламентації та визначення понятійно-категоріального апарату з нормативним забезпеченням. Соціальна робота на сучасному етапі державотворення нашої держави є надзвичайно різноманітною, має безліч напрямків діяльності, які є маловивченими та дослідженими. Малодослідженим напрямком у соціальній роботі продовжує залишатись волонтерська діяльність, яка відіграє важливу роль у формуванні професійної самосвідомості соціальних працівників.

Список використаних джерел

1. Болотіна Н. Б. Право людини на соціальне забезпечення в Україні: проблема термінів і понять / Н. Б. Болотіна // Право України. – 2000. – № 4. – С. 37–39.

2. Загальна декларація прав людини, прийнята Генеральною Асамблеєю ООН 10 грудня 1948 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_015.
3. Закон України від 02.09.2014 р. № 1668-VII «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо деяких питань оподаткування благодійної допомоги» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1668-18>.
4. Закон України від 09.07.2003 р. № 1058-IV «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1058-15>.
5. Закон України від 08.07.2011 р. № 3668-VI «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3668-17>.
6. Закон України від 01.06.2000 р. № 1768-III «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1768-14>.
7. Закон України від 16.11.2000 № 2109-III «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2109-14>.
8. Конституція України, прийнята 28 червня 1996 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.
9. Пивоварська К. Б. До визначення предмету права соціального забезпечення / К. Б. Пивоварська // Форум права. – 2010. – № 1. – С. 296–299.
10. Перша річниця Революції Гідності: підсумки та перспективи: матеріали круглого столу / [редкол. Дубінський В.А., Степанков В.С. та ін.]. – Кам'янець-Подільський, 2015. – 46 с.
11. Постанова Кабінету Міністрів України від 28.03.2014 р. № 76 «Про соціальний захист членів сімей осіб, смерть яких пов'язана з участю в масових акціях громадського протесту, що відбулися у період з 21 листопада 2013 року по 21 лютого 2014 року» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/76-2014-%D0%BF>.
12. Постанова Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2003 р. № 250 «Про затвердження Порядку призначення і виплати державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/250-2003-%D0%BF>.
13. Постанова Кабінету Міністрів України від 01.10.2014 № 505 «Про надання щомісячної адресної допомоги внутрішньо переміщеним особам для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/505-2014-%D0%BF>.

14. Постанова Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2013 р. № 975 «Про затвердження Порядку призначення і виплати одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів, які призвані на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/975-2013-%D0%BF>.
15. Революція Гідності у контексті загальної теорії соціальних революцій [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zaxid.net/news/showNews.do?revolyutsiya_gidnosti_u_konteksti_zagalnoyi_teoriyi_sotsialnih_revolyutsiy&objectId=1301345.
16. Севрюков Д. Г. Особливості становлення соціального забезпечення в РСР / Д. Г. Севрюков // Публічне Право. – 2012. – № 1. – С. 176–182.
17. Товстопят Л. М. Історія становлення системи державного соціального страхування в Україні і світі / Л. М. Товстопят // Вісник Східноєвропейського університету економіки і менеджменту. – 2010. – № 2. – С. 192–202.
18. Устинов С. О. Співвідношення термінів «соціальний захист» та «соціальне забезпечення» в законодавстві України / С. О. Устинов // Юридична наука і практика. – 2011. – № 2. – С. 90–94.
19. Фурман А. В., Підгурська М. В. Історія соціальної роботи: [навчальний посібник] / Анатолій Васильович Фурман, Марія Василівна Підгурська. – Тернопіль: ТНЕУ, 2014. – 174 с.
20. Шульга Н. В. Співвідношення понять «соціальне забезпечення» та «соціальний захист» / Н. В. Шульга // Митна справа. – 2011. – № 4 (76). – С. 24–27.

Spisok vikoristanih dzherel

1. Bolotina N. V. Pravo lyudini na social'ne zabezpechennya v Ukraïni: problema terminiv i ponyat' / N. V. Bolotina // Pravo Ukraïni. – 2000. – № 4. – С. 37–39.
2. Zagal'na deklaraciya prav lyudini, priynyata General'noyu Asambleeyu OON 10 grudnya 1948 roku [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_015.
3. Zakon Ukraïni vid 02.09.2014 r. № 1668-VII «Pro vnesennya zmin do Podatkovogo kodeksu Ukraïni shchodo deyakih pitan' opodatkuvannya blagodijnoï dopomogi» [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1668-18>.
4. Zakon Ukraïni vid 09.07.2003 r. № 1058-IV «Pro zagal'noobov'yazkove derzhavne pensijne strahuvannya» [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1058-15>.
5. Zakon Ukraïni vid 08.07.2011 r. № 3668-VI «Pro zahodi shchodo zakonodavchogo zabezpechennya reformuvannya pensijnoï sistemi»

[Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3668-17>.

6. Zakon Ukraïni vid 01.06.2000 r. № 1768-III «Pro derzhavnu social'nu dopomogu malozabezpechenim sim'yam» [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1768-14>.

7. Zakon Ukraïni vid 16.11.2000 № 2109-III «Pro derzhavnu social'nu dopomogu invalidam z ditinstva ta dityam-invalidam» [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2109-14>.

8. Konstituciya Ukraïni, prijnyata 28 chervnya 1996 r. [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.

9. Pivovars'ka K. B. Do viznachennya predmetu prava social'nogo zabezpechennya / K. B. Pivovars'ka // Forum prava. – 2010. – № 1. – S. 296–299.

10. Persha richnicya Revolyucii Gidnosti: pidsumki ta perspektivi: materiali kruglogo stolu / [redkol. Dubins'kij V.A., Stepankov V.S. ta in.]. – Kam'yanec'-Podil's'kij, 2015. – 46 s.

11. Postanova Kabinetu Ministriv Ukraïni vid 28.03.2014 r. № 76 «Pro social'nij zahist chleniv simej osib, smert' yakih pov'yazana z uchastyu v masovih akciyah gromads'kogo protestu, shcho vidbulisya u period z 21 listopada 2013 roku po 21 lyutogo 2014 roku» [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/76-2014-%D0%BF>.

12. Postanova Kabinetu Ministriv Ukraïni vid 24 lyutogo 2003 r. № 250 «Pro zatverdzhennya Poryadku priznachennya i viplati derzhavnoï social'noï dopomogi malozabezpechenim sim'yam» [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/250-2003-%D0%BF>.

13. Postanova Kabinetu Ministriv Ukraïni vid 01.10.2014 № 505 «Pro nadannya shchomisyachnoï adresnoï dopomogi vnutrishn'o peremishchenim osobam dlya pokrittya vitrat na prozhivannya, v tomu chisli na oplatu zhitlovo-komunal'nih poslug» [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/505-2014-%D0%BF>.

14. Postanova Kabinetu Ministriv Ukraïni vid 25 grudnya 2013 r. № 975 «Pro zatverdzhennya Poryadku priznachennya i viplati odnorazovoï groshovoï dopomogi u razi zagibeli (smerti), invalidnosti abo chastkovoï vtrati pracezdatnosti bez vstanovlennya invalidnosti vijs'kovosluzhbovciv, vijs'kovozobov'yazanih ta rezervistiv, yaki prizvani na navchal'ni (abo perevirochni) ta special'ni zbori chi dlya prohodzhennya sluzhbi u vijs'kovomu rezervi» [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/975-2013-%D0%BF>.

15. Revolyuciya Gidnosti u konteksti zagal'noï teorii social'nih revolyucij [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: http://zaxid.net/news/showNews.do?revolyutsiya_gidnosti_u_konteksti_zagaln_oyi_teorii_sotsialnih_revolyutsiy&objectId=1301345.

16. Sevryukov D. G. Osoblivosti stanovlennya social'nogo zabezpechennya

- v RSR / D. G. Sevryukov // Publichne Pravo. – 2012. – № 1. – S. 176–182.
17. Tovstopyat L. M. Istoriya stanovlennya sistemi derzhavnogo social'nogo strahuvannya v Ukraïni i sviti / L. M. Tovstopyat // Visnik Skhidnoevropejs'kogo universitetu ekonomiki i menedzhmentu. – 2010. – № 2. – S. 192–202.
18. Ustinov S. O. Spivvidnoshennya terminiv «social'nij zahist» ta «social'ne zabezpechennya» v zakonodavstvi Ukraïni / S. O. Ustinov // YUridichna nauka i praktika. – 2011. – № 2. – S. 90–94.
19. Furman A. V., Pidgurs'ka M. V. Istoriya social'noi roboti: [navchal'nij posibnik] / Anatolij Vasil'ovich Furman, Mariya Vasilivna Pidgurs'ka. – Ternopil': TNEU, 2014. – 174 s.
20. Shul'ga N. V. Spivvidnoshennya ponyat' «social'ne zabezpechennya» ta «social'nij zahist» / N. V. SHul'ga // Mitna sprava. – 2011. – № 4 (76). – S. 24–27.

Kostenko N. I., Vitiuk A. O. The development of social work in Ukraine after the Revolution of Dignity. The article analyzes the development of social work in Ukraine after the Revolution of Dignity that took place in Kyiv in the period from November 21, 2013 till February 22, 2014

The article deals with legislative changes in the state social policy concerning social protection, pension reform, assistance to disabled from childhood and disabled children, the volunteer movement in Ukraine.

The authors have paid attention to changes in state pension provision, in particular, the appointment, recalculation and payment of pensions, social services of the Pension Fund, formed by insurance employer contributions, budget and other sources, as well as regulate the formation of the Accumulation Pension Fund financing of and insurance contracts pay lifetime pensions or lump-sum payments to insured persons and their family members.

Separately, determined the procedure of providing state social assistance to disabled from childhood and disabled children, found the mechanism of receipt and timing purposes.

The article analyzes procedure of appointment and features of a monthly targeted assistance to persons who move temporarily occupied territory of Ukraine and areas of the antiterrorist operation (ATO) to cover living expenses, including housing and utilities.

The article characterizes the specificity of destination one-time financial assistance to participants the antiterrorist operation East of Ukraine: military personnel military service or reservists called up for training and special charges; family members, parents and dependents of perished, persons discharged from military service.

Key words: The revolution of dignity, volunteerism, public pensions, state aid to the disabled, the targeted assistance, Social Protection of Population, social insurance, social policy.

Отримано 04.04.2016